

by snad navrhovati zabavení zbytku zálohy, který vybývá po krytí hotových výloh a poplatků konkursu a na jehož vrácení by měl složitel pak nárok. Zabavení tohoto zbytku však vymáhající strana nenavrhlá. Nehledíc k tomu nebylo by toto zabavení toho času ani přípustné, ježto jde o pohledávku povinného dosud nelikvidní a po právu neexistující (dvorní dekret ze dne 21. září 1838, čís. 291 sb. z. s., čl. IX čís. 5 uv. z. k ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud uvádí jako důvod zamítnutí návrhu na povolení exekuce, že pohledávka, která má být zabavena, není likvidní, a odvolává se na dvorní dekret ze dne 21. srpna 1838 čís. 291 sb. z. s. Tento důvod však neobstojí, neboť v souzeném případě nejde vůbec o placení pohledávky z veřejné pokladny, nýbrž o zabavení nároku povinného na vrácení zálohy složené jím pro účastníky konkursního řízení. Toto vydání (vrácení) jest závislé na tom, zda útraty konkursního řízení nevyčerpají celou složenou zálohu. Není tedy dosud jisto, v jaké částce bude záloha povinnému vrácena, avšak nárok na její případné vrácení jest již po právu. Okolnost, že jde o pohledávku podmíněnou a časem určenou, nemůže býti vedení exekuce na tuto pohledávku na závadu, aniž okolnost, že pohledávka jest dosud co do své výše neurčitá, jen když jest v návrhu přesně označeno, o kterou pohledávku jde.

Čís. 11293.

Na základě opoziční žaloby (§ 35 ex. ř.) lze povolit i odklad exekuce povolené teprve po podání opoziční žaloby, jde-li o exekuci na základě téhož exekučního titulu k vydobytí téhož nároku, proti němuž byly podány námitky opoziční žalobou.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1931, R II 325/31.)

Dlužník podal dne 29. ledna 1931 pod C III 1/31 podle § 35 ex. ř. námitky proti nároku na zaplacení 63.023 Kč s přísl. z rozsudku ze dne 20. ledna 1930, pro nějž bylo povoleno již několik exekucí, tvrdě, že nárok ten zanikl započtením, a navrhl rozsudek, že se vyhovuje jeho námitce, že nárok vymáhající věřitelky byl zrušen započtením, a dále navrhl povolení odkladu exekucí v žalobě uvedených značkami exekučních spisů. Odklad exekucí byl právoplatně povolen proti složení jistoty. V týž den, 29. ledna 1931, kdy došla k soudu opoziční žaloba, došel k soudu návrh vymáhajícího věřitele na povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitosti dlužníkovy na základě téhož exekučního titulu k vydobytí téže pohledávky, téhož nároku, proti němuž byly podány námitky žalobou podle § 35 ex. ř. Exekuce byla povolena, dlužníkův návrh na povolení odkladu i této exekuce byl však usnesením ze dne 18. dubna 1931 zamítnut s odůvodněním, že není zákonem odůvodněn. Do tohoto usnesení podal dlužník rekurs, jemuž r e k u r s n í s o u d vyhověl a povolil odklad exekuce do pravoplatného rozhodnutí o žalobě C III 1/31 s podmínkou,

že dlužník zřídí jistotu. **D ů v o d y:** Účelem opoziční žaloby jest, by exekuce na základě rozsudku ze dne 20. ledna 1930 byly jako nepřípustné zrušeny, ježto nárok z rozsudku zanikl. Bude-li žalobní žádosti vyhověno a rozhodnuto, že onen skutečně započtením zanikl, budou musiti býti zrušeny všechny exekuce na základě toho exekučního titulu, pokud ovšem nejsou již skončeny, a to nejen ty, jež jsou v žalobě spisovou značkou uvedeny, nýbrž i ty, jež v ní uvedeny nejsou. Exekuce, o niž tu jde, není v ní ovšem uvedena, poněvadž dlužník jako žalobce v době podání žaloby o ní nevěděl, ale nebylo proto důvodu jeho návrh na odklad této exekuce později podaný zamítnouti, an týž důvod, pro nějž byl povolen odklad všech ostatních exekucí, platí i pro tuto exekuci. Nemůže přece býti rozumně žádáno, by dlužník podal k dosažení odkladu této exekuce novou, úplně souhlasnou opoziční žalobu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

D ů v o d y:

Rekursní soud správně dovodil, jaký význam by mělo žalobci příznivé rozhodnutí opozičního sporu na exekuce té doby ještě vedené, bez rozdílu, zda byly v žalobě výslovně uvedeny, čili nic, a že tedy není na závađu povolení odkladu exekuce, o niž jde, že i tato exekuce nebyla v opoziční žalobu pojata. V podrobnostech stačí poukázati k důvodům napadeného usnesení, k nimž k vývodům dovolacího rekursu se ještě dodává, že by dlužník mohl v opozičním sporu žalobní nárok rozšířiti na prohlášení nepřípustnosti i této exekuce, kdykoli, tedy nejen při prvním roku, čímž by bylo vyhověno i formálním požadavkům § 42 ex. ř. (srv. rozh. čís. 8619 sb. n. s.). Lhostejno jest, zda bylo dlužníku uloženo složení jistoty v souvislosti s opoziční žalobou, či na zvláštní návrh, neboť rekursní soud mohl i bez ohledu na to učiniti povolení odkladu této exekuce závislým na složení přiměřené jistoty (§ 44 ex. ř.).

Čís. 11294.

Proti výpovědi ze služebního poměru obce jest zaměstnanec s hlediska § 228 c. ř. s. oprávněn domáhati se určovací žalobou na obci, že výpověď není po právu. Pokud má zaměstnanec právní zájem na bezodkladném zjištění. Přípustnosti určovací žaloby nevádí tu ani, že snad mohlo býti žalováno o plnění.

Obecní zaměstnanci.

Za obecní úředníky ve smyslu obecních zřízení a zákona ze dne 23. července 1919, čís. 443 sb. z. a n., jest pokládati ty, kdož jsou ustanoveni ve služebním postavení k obci na místa systemisovaná v úředním organismu obce, by tu jako své povolání vykonávaly práce vyššího druhu ve správě obecních věcí. Nehledíc k předpisu § 6 zák. čís. 443/1919, záleží výhradně na vůli obecního zastupitelstva, zda chce osobu přijatou do služeb obce ustanoviti v postavení takového úředníka či v poměru jiném, zejména v soukromoprávním poměru upraveném záko-